

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४७३६

Title रजोदशनिशान्तिवृ

Author *

Extent २८ पत्राणि Age *

Subject धर्मशास्त्रम्

रजोदर्शनप्राप्त्यादिः गर्भाधानात्

ध० ३६ ✓

५७३६
२४१६३
५००

पद्मति

॥रजोदरीनशातिप्रारंभः॥ध

श्र०भ०

९

श्रीगणेशायनमः॥ रजोगाराय शौकराणि नितरं पंचमादिदिने चंद्रताराद्यानु
कल्पेषु चिदेरो सुस्नातः पत्न्या युतः पतिः प्राशुरव उपविश्य प्राणनायम्पदेशकालो
स्मृत्त्वाममपत्न्याः प्रथमरजो दर्शनेऽमुकदुष्टमासादि सूचित सकलाऽरिष्ट निरास
न द्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सगृहमुखं शौनकोक्तं शान्तिकरिष्ये॥ इति संकल्पः॥
गणेश पूजने पुण्याहवाचने गौर्यादिषोडशमातृका पूजने ब्राह्म्यादिसप्तमातृका पू
जने नांदीश्राद्धानि कृत्वा आचार्यं वृणुयात्॥ अमुकप्रवरान्विताऽमुकगोत्रोत्पन्नोऽहं
अमुकशर्माऽमुकप्रवरान्वितऽमुकगोत्रोत्पन्नऽमुकवेदांतर्गतऽमुकशाखाध्यायिनममुक
शर्माणं ब्राह्मणं अस्मिन् रजोदर्शने शान्तिकर्मणि त्वामहं वृणे॥ वृतेऽस्मीत्कृत्वा आ
चार्यस्तु यथास्वर्गशकादीनां बृहस्पतिः॥ तथा तं मम यज्ञेऽस्मिन्नाचार्यो भव सुव्रतात्

राम०

९

स्थानमभिहितं सर्वदा ३

थिवब्रह्मणं वृणुयात् । ततो चत्वारो ह्येवास्त्रिजो वृणुयात् । ततः गंधादिभिरभ्युक्ष्य ततः
प्राणयाम्यदेशकालौ । संकीर्त्य अमुक कर्म गत्वेन यजमान वृत्तो हं आचार्य कर्म करिष्ये ।
गौरसर्वपात्तिकिरेत् । तत्र मंत्रः । यदत्र संस्थितं भूतं स्थानं तत्कातु तत्सर्वं यत्र स्थितं तत्र गच्छतु ॥
११॥ अपक्रामंतु भूतानि पिशाचाः सर्वतो दिशं । सर्वेषां भवरोधेन ब्रह्म कर्म समा रभेत् ।
शुचिं च तच्छुचीं बोहव्यामस्तुतः शुचीनां शुची हि नो मध्वरं शुचिभ्यः । चतुर्तेन सप्तमस्त
साप आर्य शुची जन्मानः शुचयः पावकाः । अग्निः शुचि व्रततमः शुचिर्विप्रः शुचिः कविः ।
शुचीरे च तच्छुचिः । उदग्ने शुचयस्तव मुक्ता भ्राजंत ईरते । तव ज्योतीष्य च यः । आपो हि
शामयो भुवस्तान उज्ये दधातन । महे रणाय च तसे । यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजय
ति हनः । उ सती रिव मातरः । तस्मा अरंग मामवा यस्प क्षया र्या जिनय । अपो जनय

पाठ

अ० भ०

२

याचनः। एते मन्त्रैः कुशेः पंचगव्येन प्रोक्ष्यमाणं कार्यं। स्वस्त्ययनं तार्क्ष्यमिति व्रतयेय न देवयजनं
न संप्रार्थयेद्देवा आयांतु धाना अपयांतु विष्णो देवयजनं रक्षस्व॥ ततः अग्न्युत्तारणं कुर्या
त्। ओं दौ अग्निपदं रहितं पश्चात्। अग्निपदं सहितं अग्निः सप्तमिति सूक्तेन प्रतिमो परि
अभिषेकं कुर्यात्। ततः प्रतिमायाः प्राणप्रतिष्ठापने विनियोगः। असुनीते पुनरस्ति
स्ति। अस्मै प्राणाः प्रतिष्ठं। तु अस्मै प्राणाः तरेतु वा अस्मै देवतमन्त्रार्थे स्वाहा सुप्रतिष्ठितम
स्तु। इति प्राणप्रतिष्ठा। कृत्यरत्नावल्यां। मित्रे अहो नास्ति। प्रतिमास्य देवतायानामग्र
णं न कर्तव्यमिति यावत्। ईशान्यां स्वस्तिका निकुयात्। तत्र महिद्वोरिति मन्त्रादृत्या त्रिषु स्था
नेषु भूमिं स्पृष्ट्वा शोधयः। समितिद्रोणपरिमात्रं हि निक्षिप्य। आकालशेषिति त्रीणि
कलशानि धाय। प्रसुष आपश्च नवर्चस्य सूक्तस्य सिधुक्षिते त्रेव्यमेधो न योजगति। कल

राम

२

शषूदकपूरणे विनियोगः ७० प्रसुव आपो महिमानमुत्तमं कारुर्वो चातिसदने विवस्वतः
 प्रसप्त सप्तत्रेधा हि चक्रमुः प्रसत्तरीणमति सिंधुरोजसा । प्रतेरददृशेया तवेपथः सि
 धोषद्वाजाः ॥ अथ द्ववस्त्वन्मयाः ॥ अधिप्रवतायासिसानुनायदेधामग्रं जगतामिरज्य
 सिंदिविस्वनोयते ते भूम्योपर्यनंतं शुक्लमुदियति भानुना । अथ दिवप्रस्तनयंति वृष्टयः
 सिंधुर्यदेति वृष्टभोनरोस्वतः । अभित्वा सिंधो शिशुमि न मातरो वाश्वाः ॥ अर्चंति पयसे
 बधेनवः । राजेव युधानयसित्वमिति संचोयदा सामग्रं प्रवतामिनस्तसि । रमं मे गंगेय
 मुने सरस्वति शुतुद्रिस्तोमंसचतापरुत्मा । असि वृषामसुहृदेवितस्तया जीर्णिये मृग
 ह्या सुषोमया । सितासिते सरिते यत्र संगते तत्राप्नुता सो दिवमुत्तंति । ये वै तन्वं विस्तजं
 ति धीरस्ते जना सो अमृतत्वं भजंतो ॥ १॥ तद्यामया प्रमंया तवे सजं सुसत्त्वा रसया म्भेत्वा

३

३ ९

तां तं सिंहो कुभया गोमतीं भुंजते हत्वा सरथं याभिः यसे । नृजीत्येनं रशती मूहत्वा
 परिज्जयां सिंभरेते रजां सिंहं दत्त्वा सिंधुरपसामपस्तमाभ्या नचित्रावपुषी वदर्शता ॥
 स्वस्वो सिंहः सुरथा सुवासा हिरण्यवी सुकृता वाजिनीवती । अर्णवती युवतीः सीतमा
 वतुता धिवस्ते सुभगा मधुवधः । सुखं रथं युयुजे सिंधुरश्चिनेते नवाजं सनिषदस्मिन्ना
 जौ ॥ महान्हास्यमहिमापनस्यते दंष्ट्रास्य स्वयं शसो विरसिनः ॥ १॥ याः प्रवत इत्यस्य
 वै सिंहे नयः शङ्करि । कलशेषद्वयः ॥ ७॥ याः प्रवतो निवत उद्धत उदन्वती रनुदकाश्च
 याः । ताश्च स्मभं पयसा पिबमानाः शिवा देवी रसिपदा भवंतु सर्वानद्यो जसि मिदा
 भवंतु । गंधद्वारां दुग्धघां नित्यपुष्टां करिषिणी ॥ इच्छंती सर्वभूतानां तामिहोपकृयेति
 ये । अनेन मंत्रेण त्रिषु कलसेषु गंधं क्षिप्या ॥ ओषधयः समित्तियवां निक्षिप्या ॥ या ७

रामः

३

षड्धारितिसर्वौषधान्निक्षिप्य ॥ ततो मध्यमकुंभे विहित्य वतिलमाषमुद्गं कंठ्या
 माकां निक्षिपेत् ॥ ततो गायत्र्या उदंबरः कुशः ॥ पूर्वोक्तोत्पलचंपकविल्वविष्णुक्रांतातु
 लसीबर्हिषशंषपुष्पी ॥ शतावरी ॥ अश्वगंधानिगुंडीरक्तपीतसर्षपः ॥ अयामार्गपलाश
 पनस ॥ जीवकोप्रियंगुगोधूमव्रीहिश्चतुर्दधि ॥ दुग्धघृतपद्मपत्रनीलोसैसितरक्तपी
 तकुसेटकः ॥ गुडवाक्चाभद्रमुस्तारव्यानिद्वाविंशदौषधानिसर्वाण्यथासंभवानि क्षि
 पेत् ॥ ततः त्रिषु लशेषु कांडात्कांडादिति दूर्वाः ॥ अश्वस्थेव इति पंचपद्मवान्गजाश्वाद्या
 नरथावल्मीकसंगमद्गदगोष्ठस्यामृदः ॥ स्योना पृथिवीति क्षिप्या ॥ याः फलिनीरिति पूर्ण
 फलानि ॥ सहिरत्नानीतिकनककुलिशनीलपद्मरागमोक्तिकानि ॥ पंचरत्नानि निक्षिपेत् ॥
 हिरण्यनूपइति हिरण्यं क्षिपेत् ॥ युवा सुवासा इति सूत्रेण वाससा च कलशं कंठान्वेष्टयित्वा

गंधास्ततपुष्पमालादिभिः कलशान्भूषयेत्। पूर्णदर्विति पूर्णपात्रं निधायामध्यमकुं
 भगायत्रा विश्वामित्रो भुवनेश्वरगायत्री। भुवनेश्वर्यावाहनादौ वि०। तत्सवितुः भुवने
 श्वरी आवाहयामि। तदक्षिणकलसे। इंद्राणी श्रवा कपिरिंद्राणी पंक्तिः इंद्राणावाहना
 दिविनियोगः॥ ॐ इंद्राणी मा सु नारीषु सु भगामहमश्रवं। न त्वस्या अपरं च न ज रसा मरते पति
 विश्वस्मादिंद्रोत्तरः। इंद्राणी मा हयामि तदुत्तरतः इंद्रत्वा विश्वामित्र इंद्रो गायत्री इंद्रः आवा
 हनादौ वि०। इंद्रत्वा श्रव भवये सुते सोमै हवामहेः स पाहि मध्वो अंधसः। इंद्रमावाहया
 मि। तत उक्तमंत्रे स्तुत कर्मण्यो उशोपचारेः पूजां कुर्यात्। ततो मध्यमकुंभे। आचार्यैः
 श्रु सहस्रं श्रेष्ठोत्तरशतं वा गायत्रीं जप्त्वा। श्रीसूक्तं जपेत्। तद्यथा हि रणवर्णा भित्ति पंच
 दश च स्य स्तुत स्य कर्दमानं दचत्कीर्ते दि सुरो ता चरखयः श्रीदेवता आद्या हस्ति स्त्रोनुष्टु

रामः

४

मस्तत एका प्रस्तार पंक्तिः ॥ ततो द्वित्रिष्टुभौत्पाः प्रस्तार पंक्तिः जपे विनियोगः ॥ ॐ हिरण्यव
 र्णा हरिणी सुवर्ण रजत स्वजां ॥ चंद्रां हिरण्यमयी लक्ष्मी जात वेदो ममावह ॥ तं म आ व ह जा
 त वेदो लक्ष्मी मनय गामिनी ॥ यस्यां हिरण्यं विदेयं गामश्च पुरुषानहं ॥ अश्व पूरणी रथम
 ध्यां हस्तिनादप्रमोदिनी ॥ श्रियं देवी मुपद्रुये श्रीर्मा देवीर्जुषतां ॥ कां सोस्मितां हिरण्यप्राप्ता
 रामाद्रंजितं तं तीक्ष्णां तर्पयति पद्मे स्थिता पद्मवर्णा तामिहोपहृये श्रियं ॥ चंद्रां प्रभासां य
 शसां ज्वलतीं श्रियं लोके देवजुष्टा मुदारां ॥ पैतृं दाने मिंशरणमहं प्रपद्ये अलक्ष्मीं मे नश्यतां
 त्वां वृणोमि ॥ १ ॥ आदित्यवर्णं तपशेधि जातो वनस्पतिस्तव दत्तोय वित्त्वः ॥ तस्य प्रलानि
 तपसानुदंतु मायां तस्याश्च बाह्या अलक्ष्मीः ॥ उपेतु मां देव सखः कीर्तिश्च मणिना सह प्रा
 दुभूतो सुराष्ट्रे सिन्कीर्तिं वृद्धिं ददातु मे ॥ क्षुत्पिपासा मलज्येष्टा अलक्ष्मी न शयाम्यहं ॥ अ

भूतिमसमृद्धिं च सर्वानिर्णद्धमे गृहात्। गंधद्वारां दुग्धधर्वा नित्यपुष्टां करिष्ये ॥ इति
 शसर्वभूतानां तामिहोपद्वेष्ये श्रिये। मनसः काममाकृतिं वाचः सत्यमशीमहि। पशूनां
 रूपमनस्यमयि श्रीः श्रयतां यशः ॥ २॥ कर्दमेन प्रजाभूतामयि संभ्रत कर्दमश्रिये वा
 सयमेकुले मातरं पद्ममालिनीं। आपः स्वजंतुस्त्रिधा निचिक्षितवसमे गृहे निचदे
 विं मातरं श्रियं वा सयमेकुले। आर्द्रपुष्करिणीपुष्टी सुवर्णी हेममालिनी। सूर्याहिर
 ण्यपीलक्ष्मीजातवेदो ममावह। आर्द्रयः करणीयं पिंगलां पद्ममालिनीं। चंद्रो
 रण्यपीलक्ष्मीजातवेदो ममावह ॥ ताममावहजातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीं ॥ यस्यां
 हिरण्यं प्रभूतं गावो दास्योश्वा विदेयं पुस्तानहं। यः भुचिः श्रयतो मत्ता जुहुयादाज्यमं
 न्वहं। चः पंचदशैर्चतुश्रीकामः सत्ततं जपेत्। तत एकोऽस्ति श्रुदक्षिणकुंभे रुद्रसूक्ता

निजपेत। यथा। कद्रुद्रायेति नर्वर्चस्यघोरः कायवोसद्रोगायत्री। कद्रुद्राय प्रचेतसेमीरुष्टमाय
 तथसेवेचेमस्येतमं हवे। यथानोअदितिः करत्पश्चे नृभ्यो यथा गवे। यथातो कायसिद्रियं प
 थानो मित्रो वरुणो यथासद्रश्चिकेतति। यथाविश्वे सजोषसः। गायपतिं मेधपतिं रुद्रं ज
 लाघमेव जंतं तं योः सुम्नमीमेह। यः मुक्तरवसूर्यो हिरण्यमिव रोचते श्रेष्ठो देवानां वसुः।
 शनः करत्पर्वते सुगमैषाय मेघे। नृभ्यो नारिभ्यो गवे। अस्मै सोमश्चियमधिनिधेहि शतसं
 नृणां। महिश्च वस्तुविनृमणां मानः सोमपरिबाधो मारुतः योजुर्जतः। आनन्दो वाजेभ
 ज। र्यस्ते प्रजाअमृतस्य परस्मिं धामं नृतस्य। मूर्ध्ना भासो मवेन आभूषंतीः सोमवेदः।
 मारुद्राय तव सश्वेकादशर्चस्य सक्तस्य कुसोसद्राघानवजगत्पोत्येदे निष्ठुभौ। जपे वि०
 रमां रुद्राय तव सेकपदिने क्षयदीराय प्रभरामहे मतीः। यथा समस्तद्विपदे चतुष्पादे वि

श्वंपुष्टंग्रामेऽस्मिन्नातुरे। मलानो रूद्रो तनो यमस्तु धिक्त्तयद्दीराय नमसा विधेमते। यथे
 च योऽश्वमनुरायेजे पिता दशपा मतवरः द्रुप्रणीतिषु। अस्यामते सुमतिं देवयज्यया क्षय
 दीरस्य तवरः द्रुमीः। सुम्रायं निदिशो अस्माकमाचरा रिष्टवीरा जुह्वामते हविः। स्वेष्टं
 वर्यरुद्रे यज्ञसार्धं वेंकं कविमवसे निद्रयामहे। ओरैस्मि देव्यं हे लो अस्तु सुमतिमिद्रयम
 स्मावृणीमहे॥ दिवो वराहमसं कौपिर्दिनं त्वेष्टं रूपेण मसानि रूयामहे॥ हस्ते विभ्रं द्रष्ट
 जा वार्याणि शर्मवर्मश्चिदिरस्मभ्यं यंसत॥१॥ इदं पित्रे मरुता मुच्यते वचः स्वादोः स्वीदीयो
 रुद्राय वर्द्धनं। रास्या च नो अमृतमर्तमो जने तमने तो कायतनया यमल। मानो महो तमु
 त्तमानो अर्भकं मान उक्षेत मुत्तमान उक्षिते। मानो वधीः पितरमोत्तमातरं मानः प्रिया
 स्तन्वो रूद्रा रीरिषः। मानस्तो केतनये मान आयो मानो गोषु मानो अम्बेषु रीरिषः। वी

राम
६

रान्मानोस्तद्रभामितोवधीर्हविष्मन्तःसदमित्वाहवामहे।उपतेस्तोमान्यमुपाश्वाक
 रेशस्यापितर्मस्तांसुम्रमस्मैभद्राहितेसुमतिर्मलयतमाघावयमवस्तेदृणीमेह।
 आरैतेगोघ्नउत्तपूरुषघ्नैस्तयदीरसुम्रमस्मैतेजस्तु।मृत्वाचनोअधिवब्रुहिदे
 वाधाचनःशर्मयषद्विवर्ही।अवोचामनमोअस्माअवस्यवःशृणोतुनोहवंस
 द्रोमस्तान्।तनोमित्रोवरुणोमामहतामदितिःसिंधुःपृथिवीउतद्योः।२५
 त आतेपिंस्तिपंचदशर्चस्यसूक्तस्यगृहसमदोस्तद्रस्त्रिष्टुप्।जपे।उजातेपितर्मास्तांसु
 म्रमेतुमानःसूर्यस्यसंदृशेयुयोथाः।अभिनीवीरोअवीतिक्षमेतप्रजायेमहिस्तप्रजा
 मिःत्वादतेभीरुदेशंतमेभिः।शतंहिमाअशीयभेषजेभिः।व्यस्मद्वेषोवितरंखंहोव्य
 मीवाश्वातयश्वाविषूचीः।श्रेष्टेजातस्यसुद्रश्रियासितवस्तमस्तवसां वज्रवाहो।

पविणः पारमं संस्ति विश्वात्रभीतीरपसो युयोधिमात्वा रुद्रचुक्राधामानमोभिर्मा
 दुष्टृत्तीवृषभमासहृती॥ उंनोवीरां अर्पय मे षजेभिर्भिषक्तमंत्वाभिषजां शृणोमि॥
 हविमभिर्हवते यो हविर्भिरवस्तो मे भीरुदंदिषीया रुद्रदरः सुहवोमानो अस्मैव भुः
 सुशिप्रोररधन्मनोये॥॥॥ उन्माममंदृषभो मरुत्वां त्वत्तीयसावयसानाधमानं॥ घृ-
 णीवध्यायामरपाअशीया विवासेयं रुद्रस्य सुम्रकं॥ स्यत्ते रुद्रमृलया कुर्हस्तो यो अ-
 स्ति मे षजो जलाघः॥ अपभर्त्ता रपसो देवस्याभीनुमाष्टृषभचत्तमीथाः॥ प्रबभ्रवेष्ट
 षभायश्चिती चेमहोमंही सुष्टृत्ती मीरयामि॥ नमस्या कल्मली किनेन मोभिर्गृणीम
 सिते वरुद्रस्य नामा स्थिरेभिर्गेः पुरुष उपोवभ्रुः शुक्रेभिः पिपिशे डिरेपेः॥ शिनाद
 स्य भुवनस्य भूरेर्नवा उपोषद्रुद्रादसुर्यं॥ अर्हन् विभवि सायकानि धन्वाः॥ हनिष्यज

रामः

तं विश्वरूपं । अहं निदं दयसे विश्वमनं नवाओजीयो रुद्रत्वदस्ति । २ । स्तुतिश्च तं गते स
 दं युवानं मृगं नभीममुपहत्तुमुग्रं । मलाजरित्रे स्तुतावानोन्यं ते अस्मिन्निवपंतु सेनाः ।
 कुमारश्चित्तितरं वेदमानं प्रतिनानामरुद्रोपयंतं । भरेदतारं सत्यतिं गृणीषे स्तुतस्त्वे
 भवजां रायस्योस्मोयावेभेषजामरुतः शुचीनया शंतमावृषणोयामयोभु । यानि
 मरुवृणीतापितानस्ताशंच योश्च रुद्रस्य वशिमापरिणोहेती रुद्रस्य वृज्याः परित्वेषस्य
 दुर्मतिर्महीगात् । अवस्थिरामघव प्रस्तनुषमी इस्तोकायतानयायमृत् । एवावभ्रो
 वृषभचे कित्तानं यथा देवनरुद्राणि येन हंसि । हवनं प्रनो रुद्रहवोधि वृहदे मविदये
 सुवीराः । ३ । इमारुद्राय स्थिरधन्वन इति च तस्त्वेणं वसिष्ठो रुद्रस्ति स्वो जगत्योऽप्यत्रि
 वृषा जपे ॥ ३ ॥ इमारुद्राय स्थिरधन्वने गिरः क्षिप्रं वेदेवाय स्वधावे । अघाल्हाय सहमा

८

४

नायवेधसेतिग्मायुधायभस्ताण्णेतुनः सहितेयणक्षम्यस्यजन्मनः साम्राज्येनदि
 व्यस्यचेत्तति। अवंनवंतिरूपनोदुरश्चरानमीवोरुद्रजासुनोभव। यातेदियुदवस्तृष्ट
 दिवस्परिस्मयाचरतिपरिसारणकुनः। सहस्रंतेस्वयिव। तभेषजामानस्तोकेषु
 तनेयपुरीरिषः। मानोवधीरुद्रमापरादामात्तेभूमप्रसितोहीलितस्य। आनोभजव
 र्हिषिजीवशंशेयूयेपातस्वस्तिभिः सदानः॥१॥ आबोराजानं वामदेवोरुद्रस्त्रिष्टुपजपे
 विनियोगः॥ ॐ आबोराजानमध्वरस्य रुद्रं होतारं सत्ययज्ञं रोदस्योः। अग्निं पुरातनयि
 त्ते रचितादिरण्यरूपमवसेरुणध्वं। तमुष्टुहिभोमोत्रिरुद्रस्त्रिष्टुप। जपे विनियोगः॥
 ॐ तमुष्टुहियः स्विष्टुः सुधन्वायो विष्णुस्य क्षयति भेषजस्याय द्ध्वामहे सोमनसाय रु
 द्रे नमोभिर्देवमसुरंदुवस्या सुवनस्य पितरं रुजिस्वारुद्रस्त्रिष्टुप। जपे विनियोगः॥ ॐ भु

रामः

८

वनस्पितरंगीभिर्गभिर्दुर्दिवावर्धयास्त्रुमत्तौ बृहन्तमवमजरं सुषुम्नमधगधुवेमक
 विनेषितासः॥ चैवकं वसिष्ठोऽस्योऽनुष्टुप् जपे॥ ॐ श्रवकं यजामहे सुगंधिं पुष्टिर्वदनं॥
 उर्ध्वस्तुमिव धनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात्॥ अथान्योऽस्ति गुत्तरे कुंभे एकादशा
 वृत्तिभिर्द्वंजयेत्॥ शो न इन्द्राग्नी रति पंचदश र्चस्य सत्तस्य वसिष्ठो विष्णो देवास्त्रिष्टुप्
 जये विनियोगः॥ सं न इन्द्राग्नी॥ शिवर्गः॥ ततः कुंभे पश्चिमदेशे स्थंडिलेऽभिप्रणीय जमि
 न्मूर्जो दर्शनशान्तिकर्मणि स्थंडिल उपलेपन उद्देखनाग्निप्रतिष्ठापनं करिष्यात्
 तिसंकल्पे॥ अग्निध्वनां तं कृत्वा तदीशान्यां वेद्यादौ नवग्रहादीस्ततन्मंत्रैरावा
 ह्यात्तयथा॥ प्रणवस्य परब्रह्मत्रयैः पूरमात्मा देवता देवी गायत्री छंदः॥ व्यास्तातीना
 क्रमेण विश्वामित्रजमदग्निभरद्वाजभृगुत्रयः॥ अग्निर्वायुः सूर्यो देवता देवी गाय

त्रीदैव्युत्सिकदेवीकृत्यम्छंदोसि। सूर्याद्यावाहनेविनियोगः॥ तत्रग्रहणी४मध्ये
 वर्तुलेद्वादशंगुलेप्राप्सुरवेसूर्यंरक्तपुष्पाक्षतैः॥ आश्लेनरहिरण्यस्तपःसवि
 तात्रिष्टुप्सूर्यावाहने॥ ३७॥ आश्लेनरजसावर्तमानोनिवेशयेनमृतंमर्त्यं॥ हिरण्य
 यनसवितारयेनदेवोयातिभुवनानिपश्यन्॥ भूर्भुवःस्वः॥ कलिंगदेशोद्भवकाश्यपसंगोत्र
 सूर्येहगच्छेहतिष्ठेतिस्त्रापयेत्॥ आग्नेयेचतुरस्त्रेचतुर्विंशंगुलेप्रव्यंप्सुरवेसोमंश्चेत्पु
 ष्पाक्षतैः॥ आप्पायस्वगोत्तमःसोमोगायत्रीःसोमावाहने॥ ३८॥ आप्पायस्वसमे
 त्तुतेविश्वतःसोमवृहस्पभवावाजस्यसंगथे॥ भूर्भुवःस्वः॥ यमुनातीरोद्भवाऽत्रेयस
 गोत्रसोमेहगच्छेहतिष्ठेति॥ दक्षिणेत्रिकोणेअंगुलेदक्षिणमुखंभोमंरक्तपुष्पाक्षतैः॥
 अग्निर्मूर्धाविरूपांगारकोगायत्री॥ भोमावाहने॥ ३९॥ अग्निर्मूर्धादिवःककुत्पतिः॥

राम.

६

थिव्याजयः। अपोरेतांसिजिन्यति। भूर्भुवःस्वः अवेतिसमुद्रवभारद्वाजसगोत्रभोमे॥
 ततर्शान्येवाणाकोरेचतुरंगुलेउदङ्गुरं बुधं पीतपुष्पाक्षते॥ उदुधध्वं बुधः सोम्यो बुध
 स्त्रिष्टुप्। बुधावाहने॥ उदुधध्वं समनसः सरवायः समग्निमिध्वं बहवः सनीलाः॥ दधिका
 मग्निमुषसं चेदेवा मिन्द्रावतो वसेनिद्वयेवः भूर्भुवःस्वः मगधदेशोद्वात्रेयसगोत्रबुधे
 ततउत्तरेदीर्घचतुरस्रेषुंगुलेउदङ्गुरं बृहतिं पीतपुष्पाक्षतेः॥ बृहस्पतेर्गृहसमदो बृह
 स्पतिस्त्रिष्टुप्। बृहस्पत्यावाहने॥ बृहस्पते अतियदर्यो अर्होद्युमद्विभातिकेतुमङ्गेन
 सु। यदीदृष्यध्वसः॥ ततप्रजाततदस्मासुद्रविण्णधेहिचित्रंम्। भूर्भुवःस्वः सिंधुदेशो
 द्रवांगिरसगोत्रबृहस्पते॥ ततः पूर्वपंचकोणेनवांगुलेप्राङ्गुरं शुक्रं मुक्तपुष्पाक्षतेः॥
 शुक्रः पराशरः शुक्रोद्विपदाविराट्। शुक्रावाहने॥ शुक्रः शुशुक्राः उषोनजारः पप्रासा

मीचीदिवानज्योतिः भूर्भुवः स्वभोजकदेदेशोद्भवभार्गवसगोत्रमुक्ते ॥ ततः पश्चिमे
 धनुषिद्विगुले प्रत्यङ्मुखं शनिं कल्पपुष्पाक्षतेः ॥ शमग्रिरिं विद्विशनिस्तस्मिन्
 न्यावाहने ॥ ॐ शमग्रिरग्निभिः करेण सप्तपतुः सूर्यः ॥ शंवातो वात्वरपा अपस्विधः ॥
 भूर्भुवः स्वः सोराष्ट्रदेशोद्भवकाश्यपगोत्रशनिश्चरेश ॥ ततो नेत्रेऽर्त्येष्टपीकोरदादसां
 गुले दक्षिणमुखं राहुं कल्पपुष्पाक्षतेः ॥ केषानो वामदेवो राहुर्गयत्री ॥ राहुवा ॥
 ॐ कयानश्चित्राभुवदूतिसदावधः सरवा ॥ कयाशचिष्टयावता ॥ भूर्भुवः स्वः राठिना
 पुरोद्भवपैदीनसगोत्रराहोऽरागच्छति ॥ ततो वायव्ये धजाकोरघटंगुले दक्षिणमुखं
 केतुं धर्मपुष्पाक्षतेः ॥ केतुर्मधुच्छेदाः केतुर्गयत्री ॥ केत्वावाहने ॥ केतुं कृण्वन्केतवेषो
 मर्याजपेशो ॥ समुषाद्रिजायथाः ॐ ॐ तर्वदी समुद्रवेजोमिनिसगोत्रकेतोऽरा ॥

ततपुष्पाभावेयथाप्रोक्तेः अथाधिदेवताः ॥ अथर्वकं वसिष्ठोऽनुष्टुप् इन्द्रावाहने वि०
 ॐ अथर्वकं इन्द्रावाहने ॥ सूर्यदक्षिणार्धे इन्द्रावाहयामि ॥ गौरीर्मिमायदीर्घतिमात्रम
 जगृत् ॥ उमावाहने ॥ गौरीर्मिमाय ॥ उमेहागच्छेति ॥ सोमदक्षिणार्धे उमां आं ॥ यदक्नेदोदी
 र्घतिमास्कंदः स्त्रिष्टुप् ॥ स्कंदावाहने विनियोगः ॥ ॐ यदक्नेदः प्रथमे जायमानः उद्यंस्समु
 द्रादुदंतवापुरीषात् ॥ श्मेनस्य पक्षा हरिणस्य बाहू उपस्तृत्य महिजातं ते अर्वन् ॥ स्कं
 दहागच्छेति ॥ सोमदक्षिणार्धे स्कंदमावाहयामि ॥ विष्णोर्नुकंदीर्घतिमानो यणस्त्रिष्टुप्
 नारायणवा ॥ ॐ विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्रवाचंयः पार्थिवानि विममेरजांसि ॥ योऽस्केभा
 यदुत्तरं सधस्त्विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायः ॥ नारायणो हा ॥ बुधदक्षिणार्धे नारायणमा
 वाहयामि ॥ ब्रह्मजज्ञानं गेतमो वामदेवो ब्रह्मा स्त्रिष्टुप् ॥ ब्रह्मावाहने ॥ ॐ ब्रह्मजज्ञानं

प्रथमं पुरस्ताद्विहीतः स रुचो वेन आवः । स बुध्ना उपमा अस्य विष्टाः स तश्च योनि
 मसतश्च विवः वृत्तं निहा गच्छेति । इह स्पति दक्षिण पार्श्वे विमाने आवा । इन्द्रो मधु
 छेदा इन्द्रो गायत्री । इन्द्रो वाहने । ॐ इन्द्रो विश्वतस्परिह्वामहे जन्येभ्यः । अस्माकम
 स्तुकेवलं इन्द्रेहा गच्छेति । शुक्र दक्षिण पार्श्वे इन्द्रमावा । यमाय सोमं यमोऽतुष्टु य
 मावा । यमाय सोमं सुनुत यमाय जुक्त्वा हविः । यमं हयज्ञो गच्छत्यग्निदूतो अरंक्षतः ।
 यमेहा गच्छेति । शनि दक्षिण पार्श्वे यममावाहयामि । मोषु णो घोः कण्वः कालो ग
 यत्री । कालावाहने । ॐ मोषु णः परापरानिर्हतिर्दुर्हणावधीत् । पदीष्टत्तलया सह ।
 कालेहा गच्छेति । राऊ दक्षिण पार्श्वे कालमावा । उषो वाजं प्रस्कल्यश्चित्रगुप्तो ब्रूहती
 चित्रगुप्तावा । उषो वाजं ह्विं स्वयश्चित्रो मानुषेजने । तेनावहसु रूतो अधंराः उपयेत्या

गृहंतिवहूयः॥ चित्रगुप्तेहागच्छेति॥ केतुदक्षिणपार्श्वेचित्रगुप्तमावाहयामि॥ ततमुक्तदे
 उलेखेः सर्वाः प्रत्यधिदेवता॥ अग्निंकारवोमेधातिथिरग्निर्गीयत्री॥ अन्यावाह॥ ॐ अग्निं
 दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसं॥ अस्य यज्ञस्य सुकृतं॥ अग्रेऽहागच्छेति॥ सूर्यवामपार्श्वे
 अग्निं आ॥ अप्सुमेमेधातिथिरापोऽनुष्टुप्॥ आपावा॥ ॐ अप्सुमेसोमोऽब्रवीदंतर्विश्वा
 निमेषजा॥ अग्निं च विश्वशं भुवमापश्च विश्वमेषजीः॥ आपः॥ अहागच्छेति॥ सोमवामपार्श्वे
 अपः॥ आपावा॥ स्योनामेधातिथिभूमिर्गीयत्रीभूम्यावा॥ स्योनापृथिवीभवान्क्षरानिवेश
 नी॥ यश्चानः शर्मसप्रथाः भूमेऽहागच्छेति॥ भौमवामपार्श्वे भूमिं आ॥ इदं विष्णुमेमेधातिथि
 विष्णुर्गीयत्री विष्णावाहने॥ इदं विष्णुविचक्रमेत्रेधानिदधे पदं॥ समूलहमस्य पांसुरे॥ विष्णो
 इहा॥ बुधवामपार्श्वे विष्णुर्वीमा॥ इदं श्रेष्ठानि गृहसमदं द्रस्त्रिष्टुप्॥ इन्द्रावा॥ इदं श्रेष्ठानि

द्विविणनिधेहिचित्तिदक्षस्वसुभगत्वमस्मोपोषंरयीणामरिष्टितनूनोस्वाद्यानंवाचःसु
 दिनत्वमन्हां। इंद्रेहा-गुरुवामपार्श्वेइंद्रमावा०। इन्द्राणीवृषाकपिरिंद्राणीपउत्तिः। इन्द्राणा
 वा०। इन्द्राणीमासुनारिषुसुभगामहमश्रवं। नत्स्यस्याजपरंचनजरसामरतेपतिविश्वस्मा
 दिंद्रउत्तरः। इन्द्राणीइहागच्छेति। शुक्रवामपार्श्वेइंद्राणीमावाहयामि। प्रजापतेहिर
 ण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुप्। प्रजापत्यावाहने०। ॐ प्रजापतेयेनत्त्वदेतान्यन्योविश्वा
 जातानिपरितावभूव। यत्कामास्तेजुङ्मस्तनोऽस्तवयंस्यामपतयोरयीणां। प्रजाप
 तिइहा० शनिवामपार्श्वेप्रजापतिमावा०। अयंगोः सार्यराक्षीसर्पागायत्री। सर्पावाह
 नि०। ॐ आयंगोः वृश्चिरक्रमीदसदन्मातरंपुरःपितरचप्रयेन्त्सः सर्पाइहागच्छतइहति
 हृतेति। राऊवामपार्श्वेसर्पानावाहयामि। ब्रह्मजज्ञानंगौतमोवामदेवोब्रह्मात्रिष्टु

प॥ ब्रह्मावाहने॥ ब्रह्मजज्ञाने॥ ब्रह्मनिहागच्छेति॥ केतुवामपार्श्वे ब्रह्माण्मावाहयामि॥ ततः शु
 क्तितंडुलेः विनायकादीनसूर्यादुत्तरतः प्राक्संस्थान् रतिव॥ गणानां त्वाग्निमदोगणाधिप
 तिर्जगती॥ विनायकावा॥ गणानां त्वाग्नि॥ विनायकेहा॥ राहोस्तत्तरतो विनायकमावा॥ जा
 तवेदसे कश्यपो दुर्गा त्रिदुष्टा दुर्गावाहने॥ जातवेदसे मुनवामसोममरातीयतो निदहाति वेदः
 सनः पर्वदक्षिणदुर्गाणि विम्वानावेव सिंधुं दुरितात्यग्निः दुर्गे रहा॥ शनेस्तत्तरतो दुर्गामावा॥ तव
 वायो ब्रह्मांगिरसो वायुगायत्री॥ वायवावाहने॥ तव वायव्यं तस्य ते त्वष्टुर्जामातरद्भुत॥ अवा
 स्याव्रणीमहे॥ वायो रहा॥ रेवेस्तत्तरतो वायुमावहि॥ आदिह तस्य आकाशो गायत्री॥ आका
 शावा॥ आदित्प्रत्नस्य रेतसो ज्योतिष्यशंतिवासरां॥ परोयदितै दिवा॥ आकाशेहागच्छेति
 राहोर्दक्षिणतः आकाशेहागच्छेति मावा॥ एषोऽवषाप्रस्करवोश्चिन्नो गायत्री॥ अश्वावाहने॥

ध२

ॐ एषोऽउषाऽअपूर्वाव्युष्टिप्रियादिवः॥ स्तयेवामश्विनावृहत्॥ अश्विनोऽरहागच्छइतिष्ट
 कतोर्दक्षिणातः॥ अश्विनौऽशवाह्यामि॥ ततः॥ क्षेत्रस्यपतिनावामदेवः॥ क्षेत्राधिपतिरनुष्टुप्
 क्षेत्रपालवाहने॥ ॐ क्षेत्रस्यपतिनावयंहितेनेवजयामसि॥ गावश्चपोषधिवासनोमृला
 तीदृशे॥ क्षेत्रपालाऽरहागच्छति॥ उत्तरेक्षेत्रपालंशवा॥ वास्तोस्यतेवसिष्टोवास्तोस्यतिस्त्रिष्टु
 प्॥ वास्तोष्यत्पावा॥ ॐ वास्तोष्यतेप्रतिजानित्यस्मात्स्वावेशोअनमीवोभवानः॥ जत्वेमहे
 प्रतितन्नोजुषस्वशंनोभवद्विपदेशंचतुष्यदे॥ वास्तोष्यतेइहागच्छेतिउतरेवास्तोष्यतिमावाह्या
 मि॥ ततोऽलोकापालान्इद्विश्वजितामधुछंदसइद्रोनुष्टुप्॥ इंद्रवा॥ ॐ इदंविश्वाअवीष्टयंत
 मुद्रयचसंगिरः॥ रथीतमंरथीनांवाजानांसत्यतिंयतिंइंद्रेइहा॥ पूर्वस्यामिद्रव्या॥ अग्निंका
 एवोमेधातिथिरग्निर्गायत्रीअग्न्यावाह॥ अग्निंदूतंरणीमहेहोतारंविश्ववेदसे॥ अस्ययज्ञस्यसु

केतुं। अग्ने इहा०॥ अग्ने यामग्निं आ० यमाय सोमं० यमो यमो नु०॥ यमावाह०॥ यमाय सोमं सुतनर०
 दक्षिणास्यां पमं आ०॥ मो एणे घो२ः० का एवो निरर्त्तिर्गायत्री मिर्त्तिता वा० मोषुणः परा पराः
 निरर्त्ते इहा गच्छ० निरर्त्त्यां निरर्त्तिं आ०॥ त्वेनो अग्ने वामदेवो वरुणः० स्त्रिष्टुप् वरुणा वा०॥ त्व
 न्नो अग्ने वरुणस्य० यजिष्ठो वह्निः० वरुण इहा गच्छ॥ पश्चिमस्यां वरुणं॥ आवाहयामि॥ तव वा
 यो यश्चांगि० त्रीवाद्या वा० तव वायव्य० वायो इहा ग० वायव्यां वायुं आ० सोमो धेनुं गौतमः सो
 मस्त्रिष्टुप् सोमा वा०॥ सोमो धेनुं सोमो० सोम इहा०॥ उत्तरस्यां सोमं आ०॥ तमीशानं गौतम इशा
 ना वा०॥ तमीशानं जगतः॥ इशान इहा गच्छ०॥ इशान्यां इशानं आ०॥ ॐ० तदस्तु मित्रा०॥ ग्रहा वै प्रति
 ष्ठास्तु तत्प्रति० प्रतिष्ठा॥ षोडशोपचारैः पूजां कुर्यात्॥ मंत्रपुष्पांजलिं दद्यात्॥ ततः इशान्ये क
 लशस्थापने वरुणमावाहनं च॥ पूजां कुर्यात् मंत्रपुष्पांजलिं दद्यात्॥ कलप्रार्थना॥ सर्वसमुद्राः

सरितस्तीर्थानिजलदानदाः॥ अथातुजजमानस्यदुरितक्षयकारकाः॥ कलस्यस्यमुखेरि
 तिश्लोकत्रयं पठेत्तदेवदानवसंवादे मथ्यमाने महोदधौ॥ उत्पन्नो सितदाकुंभविधत्तो विष्णु
 नास्वयं॥ त्वत्तोये सर्वतीर्था निदेवाः सर्वत्वयि स्थिताः॥ त्वयि तिष्ठंति भूतानि त्वयि प्राणाः
 प्रतिष्ठिताः॥ शिवस्वयं त्वमेवासि विष्णुस्त्वं च प्रजापतिश्चादित्या वसवो रुद्रा विश्वे देवाः स
 पेतकाः॥ त्वयि तिष्ठंति सर्वे पितरः कामफलप्रदः॥ त्वत्प्रसादादि मंयज्ञं कर्तुमीहे जलोद्भवा
 सांनिध्यं कुरु देवेश प्रशंनो भव सर्वदा॥ ततो न्वाधानं॥ सामिद्वयं च दाय अस्मिन् नज्जो दर्श
 नसांति होमकर्तुं अन्वाधानं करिष्ये॥ अस्मिन् न्वाहिते ग्रावित्यादि चक्षुष्या ज्येष्ठे तमुक्ता
 त्रप्रधानं॥ आदित्यं सौमं नौमं बुधं च हस्पतिं शुक्रं शनिं राहुं केतुं एता प्रधानदेवता अष्टअष्ट
 संख्याकाभिः॥ अर्कादिसमिद्धिः॥ चरुश्च तान्कतिलाज्जतिभिः॥ भटनीलकण्ठानुमतं॥ इन्द्रं

दधिमधुप्लुत

मांसकंदं विलंबं ब्रह्माण्डं इदं यमं कालं चित्रगुप्तं अग्निं त्र्यम्भः भूमिं विश्वं इंद्रं द्राणीं प्रजापतिं
सर्पान् ब्रह्माण्डं विनायकं दुर्गाचार्यं आकाशं अश्विनो वासुदेव तित्तेत्रपालं इंद्रं अग्निं
यमं निरृतिं वरुणं वायुं कुवेरं ईशानं एताः प्रधानदेवताः अमुकसंख्याकाभिरकीदि
सम्मिद्विभक्त्युत्पत्तिलिलाकृतिभिः ॥ भुवेश्वरी प्रत्येकं प्रतिद्रव्येण अमुकसंख्याकाभिः
तिलमिश्रगोधूमपायसाज्याकृतिभिः ॥ इन्द्राणीं इंद्रं च प्रत्येकं प्रतिद्रव्येण अमुकसंख्याका
भिर्दूर्वागोधूमपायसाज्याकृतिभिर्यक्षेत्रेष्ठेण स्विष्टकृतमित्यादिसंघोषे ॥ परिसमूहं
दिपूर्णपात्रनिधानं तं कृत्वा अमुष्मै त्वा जुष्टं निर्वपामीति यथाक्रमं तूर्त्नीचतुरोमुष्टीनि सप्तत
थेव प्रोक्ष्य अवधातादिपायसं श्रपयेत् ॥ आज्यं संस्कारादि-आज्यभागं तं कृत्वा ॥ आचार्ययज
मानेन द्रव्यत्यागं कुर्यात् ॥ अनेन संपादितेन हवनीयद्रव्येण यायायस्वमाणदेवतान्ताभ्यर्च्य

वनीयद्रव्यं मया परित्यक्तं नमः । स्तुतिं गृभियथाक्रमेण द्रव्याणां होमं कुर्यात् । ततः स्विष्टकृदा
 दि प्रायश्चित्तहोमं तं समाप्य बलिदानं कुर्यात् । तत्र क्रमः । त्रातारमिंद्रं गर्गिंद्रं स्त्रिष्टुपं । इंद्रप्रीत्यर्थं
 बलिदाने विनियोगः । त्रातारमिंद्रं । इंद्राय संगाय सपरिवाराय सायुधाय सशक्तिका
 यश्मं सदीपं माघभक्तवलिं समर्पयामि । भो इंद्रदिशं रक्तवलिं भक्तयजमानस्य सकुटुंबस्थायुः
 कर्ता क्षेमकर्ता शुभकर्ता शान्तिकर्ता पुष्टिकर्ता तुष्टिकर्ता भव । एवं सर्वत्र । अग्निं का एवो मेधा ।
 त्रीं अग्निप्रीत्यर्थं बलिदाने । अग्निदत्तं । अग्नये संगाय । भो अग्नि । वरदो भव । यमाय सोमं य
 मो यमो नु । यमप्रीत्यर्थं । यमाय सोमं यमाय । समर्प । भो यमदीशं रक्त । ततो नैऋतेः मो
 षुणो घोर्ः का एवो नि । त्रीं निऋतिप्रीत्यर्थं । मो षुणपरा । निऋते सांगायः । मो निऋते दि
 शां । पश्चिमे । तत्वायामि शुनः शैवे वरुणस्त्रिष्टुपवरुणप्रीत्यर्थं । तत्वायामि । वरुणाय संगाय

य० भोवसुणदिशां० भावावाययेतववायोव्यञ्चां गिरसोवायु० त्री॥ वायुः प्रीत्यर्थं० तववाय
 दत्त० १ वायवेसांगाय० भोवायोदिशां रक्त० उत्तरेसोमो धेनुगौतमः सोमस्त्रिष्टुप् सोमप्रीत्य
 र्थं० सोमो धेनुं १ सोमायसांगाय० भोसोमदिसः० दिशान्ये॥ तमीशानं गौतमर्षिः० तीर्थानप्रीत्यर्थं०
 तमीशानं १ दिशानायसांगाय० भोदिशानदिशां भव॥ अथग्रहवेद्यां पूर्व॥ आकृत्तेनडि० प्रसूर्य
 प्रीत्यर्थं० आकृत्तेनरजसा १ सूर्यायसांगायसपरिवारायसायुधायसशक्तिकायस्त्रिष्टुप्
 स्याधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय इमं सदीपं माघभक्तिबलिं समर्पयामि॥ भोसूर्य इमं ब
 लिं ग्रहाणममयजमानस्यवासकुटं वस्यायुः कर्त्तासैमकर्त्ता शुभकर्त्ता शान्तिकर्त्ता पुष्टिकर्त्ता भ
 वाततोवेद्याग्नेयो॥ अथायसगौमः० त्री सोमप्रीत्यर्थं० अप्पायस्व० १ सोमायसांगाय० उमाव्रूपा
 धिदेवता प्रत्यधिदेवता स० इमं० भोसोम इमं बलिं ग्रहाण० दक्षिणे॥ अग्निमूर्धा विरु० त्री भोम

इमं व

१६

16

प्रीत्यर्थं • अग्निमूर्द्धी • १ अंगारकायसांगाय • स्कंदभूमिरूपाधिदेवता • सहिताय रमे • भो अं
 गारकायसांगाय • इशान्या उदुधध्वं बुधः सौम्यो • १ बुधप्रीत्यर्थः • १ उदुधध्वं समनसः • १ बुधाय
 सागाय नारायण विष्णुरुपाधिदेवता सहिताय • भो बुध रमे वलि • उत्तरे • १ उदुधध्वं गसमदो
 वृ • १ पृथुस्पतिप्रित्यर्थं • ॐ वरुस्पते अति • १ वरुस्पते सांगाय • वरुस्पते रूपाधिदेवता स • भो व
 रुस्पते रमे वलि ग्रहाण • पूर्वे • शुक्रः पराशरः शुक्रो • १ शुक्रप्रीत्यर्थं • ॐ शुक्रः शुक्रकां उ • शुक्रा
 यसांगाय • इंद्रद्राणिरूपाधिदेवता प्र • भो शुक्र रमे व • वः पश्चिमे • शमग्रिरिं वि • कशनिप्रीत्य
 र्थं • शमग्रिरग्निभि • शनिश्चरायसांगाय • यमप्रजापतिरूपाधिदेवता प्रत्य • भो शनेश्चर रमे
 भवने र्शेत्पाकपा नो वामदेवो राऊर्गायत्री राऊप्रीत्यर्थः • कायान • राऊवेसांगाय • कालसर्प
 रूपाधिदेवता प्रभो राहो रमे ववः वायव्यो केतुर्मधुच्छंदाः केः • त्रीकेतुप्रीत्यर्थः • ॐ केतुहा एव न

राम

१६

केतवे० केतवेसागायः चित्रगुप्तब्रह्मसू^पधिदेवताप्रत्य० भोकेतोश्मंब० भ
 व० गणानां त्वाग्रसमदोगणः तीविनायकप्रीत्यर्थं० गणानां त्वा० वियका
 यसां० रूडिवुधिसहितायश्मंब० जातेवेदसेकश्यपो० पु० दुर्गाप्रीत्यर्थं० जातेवेद
 से० दुर्गायैसंगोयेसपरिवारोयेसा० येसश्० येश्मं० भोदुर्गेश्मंब० कर्त्रीक्षेमकर्त्री० वांतव
 वायोवश्वागिरसोवा० त्रीवायुप्रीत्यर्थं० तववायवृतस्यते० वायवेसागाय० भो
 वायोश्मंब० १० आदीदत्सआकाशोगायत्रीआकासप्रीत्यर्थं० आदित्प्रल
 स्यरे० १० आकासायसांगायः भोआकासश्मं० एषोऽष्टाप्रस्करावोऽग्निनोगायत्री
 अग्निनीप्री० ॐ एषोऽष्टाप्रपूर्वा० अग्निर्भ्यासागाभ्यांस० भ्यांसायु० भ्यासश्०

म्भांरमं भो अश्विनो रमं बलिं गृहीतं मम स कृतरिंक्षे म रोषु न कृता रोशंति रोपुष्टि रोभव
 तं वास्तोष्यते वसिष्ठो एवास्तोष्यति प्रीतिं वास्तोष्यते प्रति १ वास्तोष्यतये सागाय
 भो वास्तोष्यते रमं १ गायत्र्या विष्वा मित्र भुवनेश्वरी गायत्री भुव बलिं भूभुवः स्वः गायत्र्या
 भुवनेश्वर्यै नो गायत्र्या विष्वा मित्र भुवनेश्वरी रमं बलिं त्रीक्षे मः भव रं द्राणी वृषा कर्पि द्राणी
 पंक्तिः इ द्राणी प्रीत्य उं रं द्राणी मासु नाशु १ इ द्राण्यै सांगायेः भो रं द्राणी रमं त्रीक्षे मः व
 इ द्रत्वा विष्वा मित्र रं द्रो गायत्री रं द्र प्री १ उं रं द्रत्वा वृष भव यं १ रं द्राय सांगा भो रं द्र रमं बलिं
 भवा यथा लिंग बलिं दद्यात् ततो क्षेत्रपाल बलिः क्षेत्रस्य पतिना वामदेवः क्षेत्राधिपतिरनु
 शुय क्षेत्रपाल प्री क्षेत्रस्य पतिना शो क्षेत्रपालाय भूत प्रेत पिशाचा यव स्मराक्ष सडाकिनी
 शाकिनी वितालादि परिवार पुतापरमं सदीपं सता वलं सदाक्षिणं माघ भक्त बलिं समर्पिष्या

१४

राम

१७

मि। उस्तेजो। मोक्षेन पालयं वलिं ग्रहाणममसकुं शान्तिदः युष्टिदस्तुष्टिदेतिसंप्राप्य
 शान्ताष्टिवीशिवमंतरिसेद्यौर्नेद्वैभयं नो अस्तु शिवादिशः प्रदिश उदिशो नचापो विद्युतः
 पा परिणतु सर्वतः शान्तिः शान्तिः। हस्तोपादो प्रक्षाल्या च भ्यर्ण कृत्तिं कुर्यात्। द्वादशगृहीतमाज्यं
 स्तुतिं प्रथित्वा तदुपरि फले निधाय तिष्ठन्। समुद्रादुर्मिरितित च स्पृगे तमो वामदेवो ग्निस्त्रि-
 प-पूर्णकृतिशो मे विनियोगः। ॐ समुद्रादुर्मिर्मधुमां उदारदुपां शुना सममृतत्वमानद्। घृतस्य
 नामगुह्यं यदि स्तिजिह्वा देवानाममृतस्य नामभिः। वयं नाममुब्रवामा घृतस्यास्मिन्पक्षे धार-
 यामा नमोभिः। उपब्रूताष्ट एव ह्यस्य मानचतुः शृगो वमी शैरेपेतत्। चत्वारिंशं गायोऽष्टवि- ३
 वेरा। मूर्धनं दिवो बार्हस्पत्यो नरदाजो वैश्वानरस्त्रिष्टुप। पूर्णकृतिः ॐ मूर्धनं दिवो अरतिं
 पृथिव्यो वैश्वानरमृतञ्चाजातमग्निं कविं सम्राजमतिथिं जनानामासं नागात्रे जनयंत दे-

वाः पुनस्त्वाग्निर्वसुस्तद्वादितास्त्रिष्टुप् ॐ पुनस्त्वादित्या रुद्रावसवः समिधता पुनर्ब्रह्माणो
 वसुनीथयज्ञैः घृतेन त्वं तन्वं वर्धयस्व सत्याः संतु यजमानस्य कामाः । पूर्णादिविविधे देवाः ।
 शतक्रतुरनुष्टुप् । पूर्णादिविपरिते सप्तते अग्ने सप्तवानग्निर्जगती । सप्तते अग्ने समिधसप्त
 जिकाः सप्तस्त्वयः सप्तधामप्रियाणि । सप्तहोत्राः सप्तधा त्वा यजेतिसप्तयोनिराष्ट्र
 स्वे घृतेन । धामंते वामदेव आ योजगती । पूर्णा । धामंते विष्णुं भुवनमधि श्रितमंतः समुद्र
 च १ त रायुषि । अपामनी के समिधेय आभूतस्तमस्याममधुमेतत उर्मि स्वाहा । इदमग्रे ये वे
 भ्यानरायवसुस्तद्वादि तेभ्यः शतक्रतुवे सप्तवते अग्ने ये अथ्यश्च नमम । पूर्णपात्रविमोकादि
 संस्था जयांतं कृत्वा । ततश्चतुःकाले संभ्यः पात्रांतरे किंचिज्जलं गृहीत्वा । पल्लवादिनिक्षिप्या
 सपत्नी कयजमानस्य आचार्यस्त्वत्कूरितोभिषेकं कुर्यात् । अभिषेके पत्नी वामतः तत्र
 मंत्राः । आपो हि ह्येति न वस्त्वस्य आंवरीषसिंधुं दीप आयोगायत्री । पंचमी वर्धमाना

सप्तमीप्रतिष्ठांते देवानुष्टुभो अभिषेके विनियोगः । ॐ आपो हिष्टा र्द्य एक इदित्यत इति राज
गणो गोतम इन्द्र उस्मिन् अभिषेकः । एक इदित्यत इति वसुमती यदा शुषोः शानो अप्रतिष्ठात इ
द्रो अंगः त्रिभिर्देवसवित इति सप्त र्वस्य सक्तस्य वसिष्ठ आद्यानां त्रयाणामाग्निस्ततश्चतु
र्णं विश्वे देवा आद्या गायत्री द्वितीया नुष्टु प्रतिस्त्रो गायत्री त्रिंशद्वे अनुष्टुभो अभिषेकः त्रिभिर्
देवसवित र्वषिष्टे सोम धामभिः अग्नेर्दत्तैः पुनीहि नः पुनंतु मां देव जना पुनंतु वसवो धि
या । विश्वे देवाः पुनीत मा जात वेदः पुनीहि मा । प्रप्या य स प्रस्यंदस्व सोम विश्वे भिरं सुभिः ।
देवेभ्य उत सं हविः । उपप्रियं प नि प्रतं युवान मा ऊती र्द्यं । अगन्म विभ्रतो नमः । अलाप्य स्व
ना परशुर्नेना शतं पवस्व देव सोम । आशुं चिदेव देव सोम यः पावमानी धेत्य षिभिः संभृतर
से । सर्वे स पूत मन्नाति स्वदितं मातरि श्वना पावमानी यो अ धेत्य षिभिः संभृतरं तस्मै

१८

१९

सरस्वतीदुहेत्तारिसार्पिर्मधुदके॥३॥मयंमृणवच्चनइतिर्नमइंद्रोवृहती॥अभि०ॐॐमयंमृणव
 चनइंद्रोअर्वागिदंवचः॥सत्राच्यामघवासोमपीतयेधिघासविष्टागमत्॥स्वस्तिदाविशो
 यमींद्रोनुष्टुप्॥अभिः स्वस्तिदाविशस्यतिर्द्वित्राविष्टधोवसी॥वृषेद्रःपुरएतुनःसोमपात्र
 मयंकरः॥अवकंवसिष्टोसुद्रोनुष्टुप्॥अभिः०अंवकंय०यातवेदसेकश्योदुर्गात्रिष्टुप्॥अभिः॥
 जातवेदसेसुनवाम०१॥समुद्रज्येष्टाचतस्रएणंवसिष्ट॥आपस्त्रिष्टुप्॥अभिः०ॐॐसमुद्रज्ये
 ष्टा॥४॥त्रायतामिति तिस्रणंसप्तऋषयश्चायोनुष्टुप्॥त्रायतामिहदेवा॥३॥माआप०
 देवस्यत्वाआपस्तंबः॥देवस्यत्वास०भ्यां॥अश्विनौर्भेषज्येनतेजसेव्रतमवर्चसायाभिधिं
 चामिदेवस्यत्वा०भ्यांसरस्वत्येभेषजेनवीर्यायांनायापाभिधिंचामि॥देवस्यत्वा०भ्यांइ
 द्रस्येन्द्रियेणश्रियैर्यशसेबलायाभिधिंचामि॥देवस्यत्वा०भ्यांसरस्वत्येवाचोयंतुंयंत्रेण

 एम.
१८

मेः स्त्वासांम्राज्येनाभिधिंचामि। इद्रस्यरुहस्यतेस्त्वासांम्राज्येनाभिधिंचामीतमीशानुंगेत
 मर्शिनोजगती। अभिषे०। तमीशानं॥ तमुद्युहीत्यांगिरसास्तिरश्चिरुद्रस्त्रिष्टुप् अभिषेके०।
 तमुद्युहि०। भुवनस्पितरंरजिष्वासुद्रस्त्रीष्टुप्॥ ॐ० भुवनस्पितरंगीर्भिराभीसुद्रंदिवा
 वर्धयासुद्रमत्तौ॥ इतंमस्वमजरंसुषममधुवेमकविनेधितासः॥ यातेसुद्रेति कश्यपो
 सुद्रास्वरात्तनुष्टुप्॥ यातेसुद्राश्वात्तनूराघोरापापकाशिनी॥ तयानस्तनूवाशंतमयाणि
 रिसंताभिचाकशीहि॥ यज्जागतर्तिषणांप्रजापतिर्मनस्त्रिष्टुप् अभि०॥ यज्जागतो
 दूरमुदैतुदैवेतदुसुप्तस्यतथैवेति॥ दूरंगमंज्जोतिषांज्योतिरेकं तन्मेमनः॥ शिवसंकात्यम
 स्त॥ १॥ येनकमाण्यप०॥ २॥ यत्प्रज्ञानमुत०॥ ३॥ येनेदंभूतंभुवनेभ०॥ ४॥ यस्मिन्नुचःसामा०॥ ५॥
 सुषारथिरश्वानि०॥ ६॥ इद्रत्वारुषमितिपेचानांविश्वामित्रद्रोगायत्रीअभिषे०॥ इद्रत्वा

वृषभं वयं सुते सोमेश्वामहे सपाहिमध्वो जंघसः । इन्द्रत्कतुविदे सुते सोमं हर्यपुष्टुतापि
 बावृषस्य तात्पि । इन्द्रप्रणो धिता वानं यज्ञं विम्वेभिर्देवेभिः तिरस्तवान विशयते । इन्द्रसोमाः
 सुता इमे तव प्रयंति सप्ततेक्षयं च द्रास इदं देवः दधिश्चाजठरे सुते सोममिन्द्रवरेण्य । तव युक्ता
 स इन्द्रवः । सुरास्त्वामित्यादि स्त्रोके रभिषिं चेत् । ग्रहाणामादिरादित्यो लोकार्क्षणाका
 रकाः । विषमस्था तु ते विधुः ॥ २॥ भूमिपुत्रो महातेजो जगतां भयकृत्सदा । दृष्टिर्गृह्णति
 तीक्ष्णपीडांते कुजः ॥ ३॥ उत्पातरूपो जगतां चंद्रपुत्रो महाद्युतिः । सूर्यप्रियकरो दिवान्यी
 डांते बुधः ॥ ४॥ देवमन्त्री विशालाक्षः सदा लोकाहिते रतः । अनेकशिष्यैः संपूर्णपीडांते गुरुः ॥ ५॥
 दैत्यमन्त्री गुरुस्तेषां प्राणदश्च महामतिः । प्रभुस्ताराग्रहाणं च पीभृगुः ॥ ६॥ सूर्यपुत्रो दीर्घ
 देहो विशालाशिवप्रियः । मंदवारः प्रसन्नात्मा पीडितेशनिः ॥ ७॥ महाशनो महावक्रो दीर्घदं

६५ ५ २

राम.

२०

द्रोमहाबलः। अतनुश्चोर्ध्वकेशश्चपीडादहंतुतेतमः। ८। अनेकस्त्वर्णेऽशतशेथसहस्रशः। ९।
 त्पातसुपोजतां पीडां दहंतुते शिखी। १०। ततकलशोदकेन सुस्नातो दीपतीमुक्त्वा सो गंधमात्म्या
 दिष्टत्वा। ततो यजमानोऽग्निं संपूज्या चार्यादीनं गंधपुष्पवस्त्रालंकारादिभिर्घृथाशक्त्यै रज
 यित्वा। कृतस्य सनवग्रहमखरजो दर्शनशान्तिकर्मणः सांगोऽर्घ्यं आचार्याय धेनुप्रतिनिधि
 भूतं देहि हरिणं अग्निदेवतं तुभ्यमहं संप्रददे। ब्रह्मणे अनुरुहप्रतिनिधिभूतं यथाशक्तिद्रव्यं
 दातुमहं। रुद्रजापिने सदक्षिणं कृत्स्नमनूराहं दातुमुहमुत्सृजे। श्रुत्वा मः यथाविभागं दक्षि
 णं दातुमहमुत्सृजे। नानानामगोत्रेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो भूयसिंदक्षिणं दातुमहमुत्सृजे। ततो
 ग्रहाणां भुवनेभ्य र्यादीनां चोत्तरं रज्जां पंचोपचौरैः श्रुत्वा। क्षमाप्य। उतिष्ठ ब्रह्मणस्पते। अ
 भ्यामिदं योऽर्घ्यात्तु देवगणः सर्वे रजामादाय पार्थिवी। १२। इत्थं कामसमर्घ्यं पुनरागमना

यचात्रनेनमंत्रेणविसृज्य। इमांसोपस्कराभुवनेश्वरीप्रतिमोद्द्राणीरंद्रप्रतिमान्चग्रहपीठं च
 तुभ्यमहंसंप्रदेद। आचार्यहस्तेप्रतिपाद्याग्निसंपूज्य। गच्छनेष्टसुरश्रेष्ठसुस्थानेपरमेश्वरः। य
 त्रब्रह्मादयोदेवास्तत्रगच्छकुतारानः। मूढाशांतिपठेत्। आनोमद्वा१० स्वस्तिनोमिमीता५
 संनद्राग्री॥ ४॥ त्वमृषु३ तच्छंयोरा१ सर्वधांतिपठेत्विनी० कृतस्यसनवग्रहमखरजोदर्शनशां
 तिकर्मणः सांगतासिधार्थं भुवनेश्वरीप्रीत्यर्थं रंद्राणी रंद्रप्रीत्यर्थं प्रत्येकं त्रीन् त्रीन् ब्राह्मण
 न्भोजयेत्। विप्राशिषो गृहीत्वा। सुरुद्युतो भूजतिर्ति एव। कृत्ये सर्वा रिष्ट शांतिर्भवति।
 ततश्चुभकाले गर्भाधानं कुर्यात्। प्रभूतदोषो यदि दृश्यते तस्युच्यते ततः शांतिकर्मकांयं विसृज्य
 येदेव तदैक रायायावद्रजोदर्शनमिष्टकाले ज्योतिर्वसिष्ठेनोक्त। इति शांति समाप्तः। अथ च
 इत्थर्योपरागकाले प्रथमरजोदर्शनं शांतिर्विशेष उच्यते। ग्रहणमात्रेति यमेवा। अथ प्रयोगः॥

देशकालौ संकीर्त्य मम पत्न्याश्चंद्रोपरगे प्रथमरजोदर्शनस्तस्मिन् चित्तादिभिरुत्पन्नैरासनद्वारा श्रीपरमे
 श्वरप्रीत्यर्थं सग्रहनवमखांशं तिकरिष्ये । सूर्योपरगे प्रथमरजोर्त्वा दिवदेत् । ततः प्राचार्यः
 शुचिदेशे गोमयेनोपलिप्य तत्र पंचवर्णरजोभिरष्टदलं पद्मं कृत्वा तः परिनवंश्चेत् वस्त्रं सु
 ज्ज्दशसंस्थाप्य यथाशक्ति रजतनिर्मितं चंद्रप्रतिमां यथाशक्तिसुवर्णेन निर्मितं तन्मंत्रैर्नाममं
 त्रैर्वींशं श्वनावावाहयामि नमस्ति प्रणवादिनमोर्त्ते स्थापयेत् । मंत्रात्वायस्तंबानामष्ट
 वाक्यानीति प्रसिद्धाः नामानि तु । अग्निः । यमः । अग्निः । प्रजापतिः । सोमाक्षः । अदितिः । वरु
 णः । सप्तः । सर्पः । पितरः । भगः । अर्यमा । सविता । त्वष्टा । वायुः । इंद्राग्नीमित्रः । इंद्रः । निररतिः । आपः । वि
 श्वेदेवाः । विस्रुः । वसवः । वरुणः । अजैकपात् । अहिर्बुध्नः । पूषेति । एवं देवतात्रयमावाह्येभिरेव
 मंत्रैः षोडशोपचारैः पूजयेत् । तत्र चंद्रादिश्चेत् वस्त्रादिगंधमाल्यादिभिः पूजयेत् । सूर्यरक्त

वस्त्ररक्तचंदनरक्ताक्षतकर्पूरपुष्पादिभिः । राहुवेरुक्षानि नक्षत्रदेवताभ्यः श्वेतानि । ततः प
 श्चिमतो ग्निं ग्रहंश्च प्रतिष्ठाप्या वाहनपूर्वकं संपूज्या न्वाधानं कुर्यात् । यथा हि समिधो गृही
 त्वा च क्षुषी आज्येनेत्यंतमुत्का पूर्ववत् भवग्रहानुदिश्याष्टाशताष्टाविंशत्यन्यतमाष्टसंख्या
 काभिः पूर्वाज्यतिलाकृतिभिः । नक्षत्रदेवतामुक्तसंख्यायाश्च मुक्तसमिदाज्यचरुतिला
 कृतिभिर्यक्ष्ये । सूर्यग्रेहे तु चंद्रस्थाने सूर्यमसुक्तसंख्यायाश्चर्कसमिदाज्यच । रुतिलाकृतिभि
 रिति वदेत् । शेषेण स्विष्टकृतमित्यादि । एवमन्वाधाय प्रणीता प्रणयनांते । कृत्वा त्रिभ्यो
 मनुष्ये त्वेति चतुरश्वतुरो मुंही निरुप्य चरुं श्रपयित्वा ज्यभागं तं कुर्यात् । ततो यजमानो द
 क्षिणतो देवता उदिश्य जेतु । ततो न्वाधानक्रमेण जुहुयुः । तत्र तिस्रणां पूर्वाहुणामेकेका
 कृतिः । समिधश्च त्रिमध्वभक्ताः कार्याः । ततः स्विष्टकृदादि पूर्णकृत्यं तं प्राग्बत । ततः आन्वा

र्घ एकस्मिन्काले जलपूर्णे पंचगव्यानि पंचपलवानि सर्वौषधीकलकेन्द्रवकुशांश्च निक्षि-
 प्य सस्तित्वकदं पती पूर्ववदभिषिंचेत्तदेभिर्मन्त्रैः । आपो हि स्वाश्ममे गंगे रतत्वा यामि
 अन्येपि समुद्रज्येष्ठाश्वाद्यादयः सुरस्त्वाश्वाद्यादयः पौराणश्च । ततस्नाने दक्षिणादानप्रतिपा-
 दनादि पूर्ववत् ॥ पदातु पूर्वशान्ति समुच्चयस्तदा काले क्वात्कर्त्रैक्याच्चाग्नेयादिव तत्र प्रयो-
 ज ५ गः ततो यैमानौ देशकालौ स्मृत्वा मम अस्याः पूत्याः प्रथमरजोदर्शने मुकुटदुष्टमासति
 ष्यादि अमुकाग्रहसूचितेत्पादिसं कल्याणिकपूजां तं निदध्यात् तत आचार्ये भुव-
 श्वर्यादि पूजां तः प्राक्पश्चादात्तत उदीच्यां चंद्रादीन् संपूज्य यथेष्टक्रमे निर्वीपहोमाभि-
 षेकान् कुर्यादिति विशेषः । अन्यत्सर्वसमानं ॥ इति ग्रहणरजोदर्शनशान्तिः । अथ विधि-
 न्नस्य गत्वाग्नेः पुनः संधानं । आचम्य प्राणानामुद्देशकालौ संकीर्त्य एतावन्तं फालं ग-
 वं

त्याग्निविष्टेदजनितप्रत्यवायपरिहारद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थममुकप्रायश्चित्तममु
 कप्रत्याम्नायद्वारायथाशक्तियथाकालंकरिष्ये। पुनः। अग्निविष्टेदलुप्तानांसायंप्रा
 तर्होमानांतथादर्शपूर्णमासस्थालीपाकानांचयथाशक्तिवृत्त्यादिसंप्रज्येचनाना
 नामगोत्रेभ्योवात्मणेभ्योदातुमहमुत्सृज्ये। विधिन्नस्यगृह्याग्नेःपुनःसंधानंकरिष्ये।
 अस्मिन्नन्वाहितेप्रावित्याधारांतमुक्तात्रप्रधानं। अग्निंपवमानेत्री। ३। अग्निंप्रजाप
 त्तिंचाज्येनअर्येणमग्निंवरुणमग्निंपूषणमग्निंप्रजापतिंचलाजाद्रव्येणचतुर्वारंसृष्टी
 सावित्रीमाज्येनशेषेणस्विष्टकृतमित्यादिसदोचते। परिसमूहनादिप्राकृतपात्रासाद
 नेविशेषेनप्रोक्षणास्तुवंप्रणीतामाज्यपात्रंलाजंस्पर्शमिदमावर्हिश्चदधिप्राशनपक्षे
 दधिपात्रंचासादयेत्। आज्यसंस्कारादिआधारांतंश्रुत्वाप्रधानाज्याकुतीजुंज्यात्। अग्ने

आयुं विषयवसरति तिस्र एणं शतं श्वान सँष्टयः । अग्निः पवमानो देवता गायत्री छंदः ।
 विष्टिन्नगृह्याग्निपुनः संधान आज्यहोमे विनियोगः । एवं सर्वत्र ॐ अग्नश्चापि यवसश्चा
 सुवोर्जमिधंचनः । ओरे वाधस्व दुष्टुर्न स्वाहा । अग्नये पवमाना ये दे० । ॐ अग्निर्हविः पवमा
 नः पांचजन्यः पुरोहितः । तमीमहे महा गये स्वाहा । ॐ अग्ने पवस्व स्वर्पाँस्मे वर्चः सुवीर्यं दध
 इषि मपियोषं स्वाहा । अग्नये पवमाना ये दे० नमम एवं सर्वत्र त्पागः । त्वमर्यमाव सुश्रुतोऽग्नि
 स्त्रिष्टुषगृह्याग्निपु० उत्तमर्यमा भवसियत्कनीनां नाम स्वधावनगुह्यं विभर्षि । अंजतिमि
 त्रं सुधितं भ्रगोभिर्यदं पती समनसा हाणोषि स्वाहा । अग्नय इदं नमम । प्रजापते हिरण्य
 गर्भ० प्रजापतिस्त्रिष्टुषगृह्याग्निपुनः सं उँ प्रजापति न त्वदेता न्यन्यो विश्वाजातानि
 धरिता बभूव । यत्कायास्त जुजमस्त न्नो अस्तवयं स्याम पतयोर उँ एणं स्वाहा । प्रजापत

परी। अथ पत्न्यः क्षालिते जलोपतिराज्ये नोपस्तीर्युदिलाजानोपपंचावत्नीतुत्रिगे
 प्यमृत्स्थानमिधायंजलिस्थानमिधायंतिष्ठंतिष्ठंत्यामंजलिंस्वकराभ्यांधृत्वा। अथ म
 एंवहणं पूषणमिति तिस्रणं वामदेवस्तृषिः अथ माग्निर्वरुणग्निः पूषाग्निर्देवता अनुष्टु
 पृथेदः गृह्याग्निपुनः संधानप्रधानलाजहोमे उं अथ म एं नु देवं कन्याग्निमयस्तता। स इमां
 देवो अथ माः अथ म एं ग्रयः प्रेतो मुं चातुना मुतः स्वाहा। वरुणं नु देवं स इमां देवो वरुणः प्रे
 वरुणया मयः पूषणं नु देवं कः या१ मयस्तता। स इमां देवः पूषा प्रे स्वाहा। पूषा ग्रयः१ तत
 मृपकोणेनावसिष्ठान्सर्वलाजान ऊत्वा प्रजापतये स्वाहा। प्रजापतयर्। आनः प्रजामि
 ति च तस्रणं सूर्यासावित्री सूर्यासावित्री आद्या जगती द्वितीया त्रिष्टुप् अंत्ये द्वे अनुष्टुप् भो
 गृह्याग्निपुनः संधानप्रधानाज्यहोमे विनियोगः॥ ॐ आनः प्रजां जनयतु प्रजापतिराज

रसायसमनत्कर्यमः अदुर्मगलीपतिलोकमाविशशन्नो भवद्विपदेशे चतुष्पदे स्वाहा सूर्या
 ये सा वि आ इ दे ॐ अथो र चतुरपतिघ्नेति शिवाय मुभ्यः सुमनाः सुचर्चाः । वीरसूदेविका
 मास्यो नाशः त्रो दे स्वाहा । सूर्याये सा वि आ इ मां त्वमीद्रमीदुः सुपुत्रां सुभगां ह्यणु । दश
 स्यां पुत्रानां देहि पतिमेकादशं ह्यधि स्वाहा सूर्याये ॥ ३७ ॥ सम्राज्ञी । सूर्यासा । समं जत्वित्य
 स्य सूर्यासा वि अ नुष्टुप । दधि प्राशने विनियोगः ॥ ३७ ॥ समं जंतु विश्वे देवाः समापो हृदयानि
 नो । सम्मातरि आसंघाता समुदेष्ट्री दधातु ॥ अनेन मंत्रेण स्वयं प्रास्यतस्तीपत्मा मपि प्रा
 शयेत् । आज्यसेवेण वा हृदयां जने कुर्यात् । ततः आज्येन स्विष्टकृदादि होमं शेषं समापयेत् ।
 इति पुनः संधानं । अत्र कारिका । उपलेयादिकं कुर्यात् । धाराते विवाहवत् विवाहाज्या ऊतीज
 त्वा लाजा होमो भवेदिह । गृहप्रवेशनीयाश्च ऊत्वा स्याद्दत्तयांजनं परिणीत्यादिनास्तत्र ला

जानावपतिस्वयं। समानतंत्रकंचेहोमद्वयमिदं भवेदिह। अथग्रभीधानं। रजोदर्शनात्प्रोउशे
 रात्राणि स्तुस्तन्मध्ये आद्यरात्रिचतुष्कंपर्वादिनिषिद्धदिनानि च। वर्जयित्वा मघा मूलादि
 व्यतिरिक्ते दैवज्ञोक्तेषु भेकाले दंपत्योश्चंद्राद्यानुकुले गभीधानं कार्यं। तत्रापियुग्मासुरात्रि
 षु पुत्राः अयुग्मासुकन्या जायंते इत्यादि ज्ञेयं। आचम्य प्राणनायम्यदेशकालौ संकीर्त्य आ
 स्याः मम भार्याया प्रतिगर्भसंस्कारातिशयद्वारा अस्यां यनिष्पन्ना सर्वगभीणां बीजग
 र्भसमुद्भवेनो निवर्हणद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं गभीधानाखं कर्म हंकारिष्ये। इति संकल्पः।
 गणेशपूजनं स्वस्तिवाचनमातृकापूजनं नादीश्राद्धं कुर्यात्। समिद्धमादाय गभीधानं हो
 मं कारिष्यामि देवतापरिग्रहार्थं मन्वाधानं कारिष्ये। अस्मिन् न्वाहिते ग्रावित्पादि चक्षुषी
 आर्ज्येनेत्यंतमुक्ता प्रजापतिं च रुषा विसृज्य हारमाज्येन प्रजापतिं चाज्येन शेषेण स्विसृज्य

तमित्पादिसद्योयद्येसमिदय^मग्रावाधायपरिसमूहनादिप्रणयान्ननिधानांतं कृत्वा प्रजापतये
 त्वाजुष्टं निर्वपामीत्यादिवाज्यभागांतं कृत्वा वधानधर्मेण वदाय ॐ प्रजापतये स्वाहेति वसेणे
 काकृतिं कृत्वा विष्णुर्योनिमिति तिस्रणं त्वष्टा विष्णु नुष्टुप ॥ गर्भाधाने प्रधानाज्य होमे विनि
 योगः ॥ ॐ विष्णुर्योनिं कल्पयतु त्वष्टा रूपाणि पिंशतु ॥ आशिंचतु प्रजापति धातिगर्भं दधातु ते
 स्वाहा विस्त्रव इदं ॥ ॐ गर्भं धेहि सिनीवालि गर्भं धेहि सरस्वति ॥ गर्भं ते अश्विनो देवा वाधतां पुष्क
 रस्वजा स्वाहा ॥ विस्त्रव इदं ॥ ॐ हिरण्यघी चरणीयं निर्मथतो अश्विना ॥ तं ते गर्भं देवामहे दशमे मा
 सिस्तवे स्वाहा विस्त्रवः नेजमेष इति तिस्रणं त्वष्टा विष्णु नुष्टुप ॥ गर्भाधाने प्रधानाज्य होमे ॥
 नैजमेष पशुपत सुपुत्रः पुनरापत ॥ अस्य मेषुत्रकायाये गर्भमाधे हियः युर्मन् स्वाहा विस्त्रव इदं ॥ य
 धेयं पृथिवीमस्युत्ताना गर्भमादधे ॥ एवं तं गर्भमाधे हि दशमे माशिस्तवे स्वाहा विस्त्रव इदं विस्त्रो

२६

२७

त्रिष्टेन रूपेण स्यान्नायं गीर्वाण्यपुमासं पुत्रं माधेहि दशमे मासि सृतं तवे स्वाहा । विष्णुवरदं
 प्रजापते हिरण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुपगर्भाधानाज्यः प्रजापते नत्व । प्रजापतय रंदं । एवं
 संप्राज्या कर्तुं कुर्यात् । अयनः शोमुचदधमित्यस्य सक्तस्य कुसो ग्निर्गयत्री पत्न्या मूधा
 भिमर्शने वि० अपनः शोमुचद सुक्षेत्रीया सुगता तु यावत् स्यात् च यजामहे पनमे सु सुभारपि न
 पनः शोमुचदधं अपनः शोमुचदधं प्रयज्ञं दिष्ट एवां प्रास्माका सश्च सूर्यः । अपनः । प्रयते अ
 ग्नौ सूर्यो जायेमं हि प्रते वयं । अपनः प्रयदग्नेः सह स्वतो विश्वतो मुखानि न । यंति भानवः ।
 अपनः त्वं हि विश्वतो मुखं विश्वतः परिभूः सि । अपनः द्विषो नो विश्वतो मुखानि नावेव पारय
 अयनः सनः सिंधुमिव नावयाति यर्षस्वस्तये । अपनः याः फलिनी रित्यस्य अथ वीणोभि
 षगोषद्वयोनुष्टुप् । या फलिनी र्या अफला । एतां जपित्वा वधेन दस्युमिति घणो वसुश्च त्वेपि

राम०

२६

स्त्रियुप॥ अग्न्युप॥ वधेन दस्युं प्रहियात यस्व वयः कृण्वानः स्तन्वे १ स्वाये ॥ पिपर्वियत्सहसस्युत्र
 देवात्सो अग्ने पाहि नृत्तमवाजे अस्मान् ॥ वयं ते अग्न उत्थे विधीमवयं हव्ये पावक भद्र सो न्वे अस्मे
 रयिं विश्ववारं समिन्वा स्ये विश्वानि द्रविणानि धोहि ॥ अस्माकमग्ने अध्वरं जुषस्व सहसः सूनो त्रि
 षधस्य हव्यं ॥ वयं देवेषु सुकृतः स्याम शर्मणानस्त्रिवस्मेन पाहि ॥ विश्वानि नो शते स्वस्ति अग्नि
 स्तु विश्वस्तममिति द्वयोर्वस्ववोग्निरनुष्टुप् अग्न्युय॥ ॐ अग्निस्तु विश्वस्तमंतु विश्वस्तम
 मुत्तमं ॥ अतर्तं प्रावयत्यतिं पुत्रं ददाति दापुषे ॥ अग्निर्ददाति सत्यतिं सासाहयो युधानामि ॥ अ
 ग्निरत्यंरघुष्यदं जेतारमपराजितं ॥ इत्यष्टाभिरग्निमुपस्थाय स्विष्टकृदादि होमशेषं समाप्य
 सूर्यो नो दिवस्यात्विति पंचर्चस्य सक्तस्य चक्षुः सूर्यो गायत्री सूर्यो पस्थाने ॥ सूर्यो दिवस्यानुवा
 तो अंतश्चित्तातः अग्निर्नः पार्थिवेभ्यः जोषा सवितर्यस्यते हरः शतं सर्वां अहीति पाहिनो दिद्युतः

२७

२७

पतंत्ताः चतुर्नोदेवः सविता चतुर्नउतपर्वतः चतुर्धाता दधातुनः । चतुर्नो धेहि चतुर्धे चतु
 र्विंशे तनूभ्यः संचेदं विचपशे मसुसंदंशं न्तावयं प्रतिपशे मसूर्या विपशे मनुचक्षसः । स
 पत्नीकः सूर्यमुपस्थाया । अश्वगंधकलंदूर्वाकलं वासुदमवस्त्रे निक्षिप्य । उदीर्ष्येति इयोः
 सूर्यासावित्री सूर्यासावित्री श्राद्यास्त्रिष्टुवंत्यानुष्टुप् भार्याया दक्षिणा सापुटे
 अश्वगंधरससेचने विनियोगः । ३७ उदीर्ष्येतिः पतिवतीत्ये । षाविश्वावसुनमसागीभिरीलेअ
 न्यामिच्छपितृषदं व्यक्तां सते भागो जनुषातस्य विदि । उदीर्ष्येति विश्वावसो नमसे लामहे
 त्वा । अन्यामिच्छप्रफर्ष्यं संजायां पत्या सज्ज स्वाहा । इति वामभागोपविष्टाया भार्याया द
 क्षिणा साविले अश्वगंधादिरसं सित्कातद्रसे उदरंगतेतामाचमयेत्तु गंधर्वस्य विश्वा
 वसो मुखमसीति मंत्रेण शोभोक्तं स्रष्टादिभिर्विष्णुर्योनिमिति तिस्रभिर्नैजमेवेति तिस्र

 ७७ राम०
 २७

भिरंगुलिभिर्योनिमभिमृस्यतां पूर्वनिः। तस्य सूर्यासावित्री सूर्यासावित्रि त्रिष्टुप् जपे। उत
 पूर्वे छिवतमामेरयस्वयस्यां बीजं मनुष्या ३ वयंति यानु उरु उशती विप्रयति यस्यामुशतः
 प्रहरामशेयं योगभूमोषधीनामित्यस्य वसिष्ठः पर्जन्यो गायत्री जपे योगभूमोषधीनां
 गर्वाकृणोत्पर्वतां। पर्जन्यः पुरुषीणां। अहं गर्भप्रजाकन्याजापत्योगर्भं इंद्र त्रिष्टुप् जपे।
 अहं गर्भमादधामोषधीष्वहं विष्णुषु भुवनेष्वतः। अहं प्रजाअजनयेदृथिव्यामहं जनिम्योत्र
 पवीषु पुत्रान्। इति त्रीन्मंत्रां जपित्वा सद्यः दुपगच्छेत्। ततः प्राणेतैरेतो दधाम्यमुकशर्मयथा
 नृमिरग्निगर्भा यथा द्यौरिद्रेण गर्भिणी। वायुयथा दिशं गर्भं एव ते गर्भं दधामि। अमुकशर्मा
 इति प्रथमवचनांते स्वनामवदेत् स्त्री सद्रूपमभिमृश्या चामेत्। इदानीं सिष्टानस्यंदत्वेव
 स्विष्टकृदादिहोमशेषं समाप्य कृतस्य गर्भाधानं। यथया शक्तिव्राह्मणान्नोजयिष्ये। नृ

यसीदत्वाकर्मेभ्यश्चर्येणं कृत्वा ॥ यदि प्रथमजो दर्शनं दुष्टतिथिवारनक्षत्रेषु जायंते तदा दो
 षपरिहाराय शौनकोक्तं शान्तिं कृत्वा प्रशस्ततिथ्यादि स्वर्तुदर्शनं पर्यंतं तस्यागमनं वर्ज्यं त
 दाहज्योतिर्वसिष्ठः प्रभूतदोषो यादिदृश्यते तत्पुष्पततः शान्तिकर्मकार्यं मः ॥ एकमकि
 रणोः प्रायश्चित्ते महाचार्यः ॥ गर्भाधानस्याकारणतस्य जातदुष्पति ॥ अकृत्वा गोद्विजेदत्वा
 कुर्यात्पुंसवने पतिरिति ॥ इति गर्भाधानं ॥ समाप्तः शुभं मस्तु ॥ मे गले ददात् ॥ श्रीरामो जयति ॥
 श्रीजार्मा दुर्गा प्रणमस्तु ॥ इदं पुस्तकं बालं न दृढा नृपो पनामस्यार्थं परार्थं च चरचर